ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Οι συμμορίες δολοφόνων του ISIS μπόρεσαν να αναπτυχθούν εξαιτίας των τρομερών επιπτώσεων της οικονομικής κρίσης στο κοινωνικό επίπεδο και μετά από τις στρατιωτικές επεμβάσεις της Γαλλίας, τονίζει στη συνέντευξή του στο Πριν ο Αλέν Κριβίν, ιστορικό στέλεχος του Νέου Αντικαπιταλιστικού Κόμματος (NPA) και από τους πρωταγωνιστές του Μάη του ΄68.

Συνέντευξη στους Τάσο Αναστασιάδη και Γιάννη Ελαφρό, στο **ΠΡΙΝ**

– Πώς είναι το κλίμα στην Γαλλία μετά το μακελειό της 13/11; Κυριαρχεί ο φόβος; Αναπτύσσεται η ακροδεξιά και ο ρατσισμός; Υπάρχει κόσμος που αντιστέκεται σε αυτές τις τάσεις;

– Οι δολοφόνοι της 13ης Νοέμβρη ανέτρεψαν την πολιτική κατάσταση στη Γαλλία, που χαρακτηριζόταν από αυξανόμενη αναξιοπιστία του κυβερνώντος Σοσιαλιστικού Κόμματος και από ανησυχητική άνοδο του Εθνικού Μετώπου της Μαρίν Λε Πεν. Μη βλέποντας διαφορά μεταξύ Αριστεράς και Δεξιάς, πολλοί είναι αυτοί που πήγαιναν προς αποπολιτικοποίηση και αποχή από τις εκλογές. Μετά τις επιθέσεις, είναι ο φόβος που κυριαρχεί. Πλέον, δε φαίνεται να υπάρχει συγκεκριμένος στόχος, όπως συνέβαινε με τους δημοσιογράφους του Σαρλί Εμπντό ή με το εβραϊκό κατάστημα Υπερκασέρ. Οι επιθέσεις κατά ενός θεάτρου, του Μπατακλάν, καφενείων στο κέντρο του Παρισιού ή κατά του μεγάλου σταδίου του Σεν Ντενί, οδηγούν όλους να αισθάνονται ότι τους αφορά τους ίδιους και να μιλάνε μόνο για αυτό. Τα δύο ερωτήματα που επικρατούν είναι: «γιατί όχι και εμείς αύριο;» και «γιατί το έκαναν αυτό;»

Προς το παρόν, οι μόνοι που επωφελούνται από το κλίμα αυτό είναι η κυβέρνηση του Σοσιαλιστικού Κόμματος και ο Ολάντ, που παριστάνουν ότι θέλουν να αντισταθούν και καλούν σε “εθνική ενότητα”, καθώς και το Εθνικό Μέτωπο, με τη ρατσιστική του καμπάνια κατά των μεταναστών και των ισλαμιστών.

Το ΚΚ, οι Πράσινοι και το Κόμμα της Αριστεράς του Μελανσόν παίζουν το παιχνίδι του Ολάντ, καθώς δεν αντιτίθενται μετωπικά στους κατασταλτικούς νόμους της κυβέρνησης. Χαίρονται που το Ισλαμικό Κράτος (ISIS) μετατρέπεται σε μόνο εχθρό και καθίσταται, έτσι,

δυνατή μια συμφωνία με τον Πούτιν ή τον Άσαντ.

Μόνο η επαναστατική άκρα Αριστερά και μερικά συνδικάτα αρνιούνται αυτή την εθνική ενότητα με ταυτόχρονη πλήρη καταδίκη του ISIS και των δολοφόνων και με αλληλεγγύη προς τα θύματα που είναι όλων των επαγγελμάτων, όλων των θρησκειών, όλων των εθνοτήτων και όλων των ηλικιών.

– Ποιες είναι οι βαθύτερες αιτίες που όπλισαν το χέρι των δολοφόνων; Υπάρχει κατά τη γνώμη σας σύνδεση της κοινωνικής κατάστασης αποκλεισμού, σε συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης, με το πέρασμα σε θέσεις φανατικού τζιχαντισμού νέων αραβικής ή άλλης καταγωγής στην Ευρώπη;

– Για εμάς, οι συμμορίες δολοφόνων του ISIS μπόρεσαν να αναπτυχθούν εξαιτίας των τρομερών επιπτώσεων της οικονομικής κρίσης στο κοινωνικό επίπεδο και μετά από τις στρατιωτικές επεμβάσεις της Γαλλίας, ιδιαίτερα στη Συρία, το Ιράκ, τη Λιβύη, το Μαλί… Όμως, δυστυχώς, δεν υπάρχει καμία πειστική προοδευτική ή αντικαπιταλιστική εναλλακτική πρόταση σε αυτές τις χώρες και, απέναντι στην κοινωνική απόγνωση, ο θρησκευτικός φανατισμός μοιάζει καμιά φορά σαν η μόνη λύση, κάπως όπως και οι ρατσιστικές, ακροδεξιές, εθνικιστικές δυνάμεις που αναπτύσσονται στη Δύση. Νέοι στη Γαλλία και, εν μέρει, και στο Βέλγιο μπορούν να προσελκύονται από αυτόν τον τύπο ακραίων λύσεων που τους σπρώχνει έως και τον θάνατο. Επιπλέον, η ανάπτυξη του ρατσισμού και του αποκλεισμού, που περνάει ιδιαίτερα και μέσα από τα αστυνομικά ανθρωποκυνηγητά, με την αυξανόμενη ανεργία, βοηθάει αυτή τη διαδικασία της ψευτο-ριζοσπαστικοποίησης.

– Ποια είναι η κυρίαρχη απάντηση από την πλευρά του συστήματος; Πιστεύετε πως θα υπάρχει κλιμάκωση των στρατιωτικών επεμβάσεων της Γαλλίας;

– Απέναντι στην κατάσταση, ο Ολάντ και το Σοσιαλιστικό Κόμμα απαντούν με «πολεμικά» μέτρα, τα ίδια που προβάλλει η Δεξιά και η άκρα Δεξιά: επέκταση της κατάστασης «εκτάκτου ανάγκης» για τρεις μήνες (πρέπει να ψηφιστεί από τη Βουλή…) μαζί με μια ολόκληρη σειρά από πλήγματα στις ελευθερίες και με ενίσχυση των στρατιωτικών επεμβάσεων στη Μέση Ανατολή ή στην Αφρική, σήμερα στη Συρία, με χιλιάδες αθώα θύματα. Η Δεξιά χειροκροτεί, αλλά θέλει να πάνε ακόμα πιο πέρα. Η άκρα Δεξιά επίσης. Το Μέτωπο της Αριστεράς είναι διασπασμένο. Αναρωτιούνται, αν και εγκρίνουν στην πλειοψηφία τους την πολιτική αυτή, θέτοντας απλώς ορισμένα ερωτήματα. Το αποτέλεσμα όλων αυτών είναι η απόφαση των συνδικαλιστικών ηγεσιών να ακυρώσουν τις απεργίες και τις κινητοποιήσεις που είχαν αναγγελθεί τις επόμενες εβδομάδες, ιδιαίτερα στην Air France.

Για την ώρα, η πλειοψηφία της κοινής γνώμης, φοβισμένη και αποπροσανατολισμένη, εγκρίνει αυτό το οπλοστάσιο, αλλά γρήγορα θα απογοητευτεί βλέποντας τη στρατιωτική και πολιτική αναποτελεσματικότητά του. Οι στρατιωτικές επιθέσεις μάλλον ενισχύουν τον ISIS.

– Στην ανακοίνωση του NPA μετά τις δολοφονικές επιθέσεις είχατε το σύνθημα «οι πόλεμοι δικοί σας, δικοί μας οι νεκροί», που ομολογουμένως έκανε αίσθηση. Πως θα αντιταχθείτε σε προσπάθεια πολεμικής απάντησης και σε ασφυκτικό περιορισμό των δημοκρατικών ελευθεριών;

Το Νέο Αντικαπιταλιστικό Κόμμα, που σήμερα υφίσταται επιθέσεις από όλες τις μεριές, θα συνεχίσει τη δουλειά της εξήγησης, πολλαπλασιάζοντας τις προκηρύξεις και τις δημόσιες συγκεντρώσεις του, για να καταγγείλει τόσο τις δολοφονικές τρέλες των θρησκευτικών φανατικών και να εξηγήσει ότι τα πλήγματα στις ελευθερίες στη Γαλλία και η ενίσχυση των στρατιωτικών επεμβάσεων δεν θα λύσουν ένα πρόβλημα που είναι οικονομικό και πολιτικό. Σε αυτή τη γραμμή θα συνεχίσουμε να αντιτασσόμαστε σε κάθε αντι-ισλαμική, αντισημιτική ή ρατσιστική καμπάνια και θα υπερασπιστούμε όσο ποτέ τους πρόσφυγες που φτάνουν στη χώρα μας.

> **Η θρησκεία μορφή έκφρασης της απόγνωσης**
> **Αντικαπιταλιστική απάντηση στο βαθύ οικονομικό και πολιτικό πρόβλημα**

– Υπάρχουν πολιτικές δυνάμεις και τάσεις που συντάσσονται με την προσέγγιση που έχετε;

– Προς το παρόν κοντά στις θέσεις μας είναι μερικά συνδικάτα και, σε πολιτικό επίπεδο, η Εργατική Πάλη (Lutte Ouvrière), το Ensemble (που προέρχονται από το NPA και το ΚΚΓ και εντάσσονται στο Μέτωπο της Αριστεράς), οι διάφορες αναρχικές οργανώσεις, μερικοί Πράσινοι και μερικοί μαοϊκοί... Χωρίς να συμπεριλάβουμε, βεβαίως, την υποστήριξη ενός πραγματικού, αν και ακόμα μειοψηφικού, τμήματος του πληθυσμού.

– Συστημικές απόψεις ισχυρίζονται πως το πρόβλημα είναι πολιτισμικό, η σύγκρουση των πολιτισμών, το σκοταδιστικό Ισλάμ και η Ανατολή, απέναντι στην φιλελεύθερη Δύση και τον Χριστιανισμό. Ποια είναι η γνώμη σας.

– Για εμάς, παρόλο που μοιάζει να παίρνει θρησκευτική μορφή, το πραγματικό, βαθύ,

πρόβλημα είναι οικονομικό και πολιτικό. Η θρησκεία είναι απλώς η μορφή που παίρνει σε ορισμένες χώρες, όπου ο πληθυσμός τους και η νεολαία τους βρίσκεται σε απόγνωση. Δεν θα διαλυθεί το Ισλαμικό Κράτος με βόμβες και δεν θα σταματήσει να τροφοδοτείται παρά μόνο αν δοθεί δουλειά στους πληθυσμούς, μόνο με σχολεία, νοσοκομεία, δηλαδή με μια εναλλακτική στη σημερινή τους εξαθλίωση προοπτική.

– Τις δεκαετίες του ΄60 και του ΄70 η οργή και η αναζήτηση των νέων στρεφόταν σε μεγάλο βαθμό προς ένα θετικό όραμα, την Αριστερά, τον κομμουνισμό, την επανάσταση. Σήμερα, βλέπουμε να ενισχύονται αντιδραστικές δυνάμεις σε Ανατολή και Δύση, ο ανορθολογισμός, ο θρησκευτικός φανατισμός. Πως το σχολιάζετε;

– Σήμερα, αντίθετα από τις δεκαετίες του ‘60 και του ‘70, ο αντικαπιταλισμός δε φαίνεται ως πειστική λύση, τα κόμματα της αριστεράς έχουν συχνά χάσει τη φερεγγυότητά τους και οι μεγάλες κοινωνικές κινητοποιήσεις εξασθενούν. Οι νέοι σχηματισμοί στα αριστερά της σοσιαλδημοκρατίας, όπως το Podemos ή ο ΣΥΡΙΖΑ, βρίσκονται και αυτοί σε κρίση, καθώς παρακάμπτουν το κεντρικό ερώτημα: ποιος είναι αυτός που διευθύνει και ποιος είναι αυτός που μπορεί να αλλάξει την κατάσταση; Υπάρχει επομένως μια δουλειά ανοικοδόμησης που πρέπει να γίνει, ιδιαίτερα τη στιγμή της κρίσης του καπιταλισμού, με τις πιο έντονα από ποτέ δραματικές της επιπτώσεις, όπου η επικαιρότητα μιας αληθινής σοσιαλιστικής κοινωνίας είναι περισσότερο από απαραίτητη. Γι΄ αυτό υπάρχει για εμάς ένας αληθινός αγώνας δρόμου τόσο με το θρησκευτικό φανατισμό όσο και με τη ρατσιστική άκρα Δεξιά.